

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 192/05
19.04.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Slobodana Rašića i Nevenke Važić, članova veća, i savetnika Biljane Dragaš, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela teške telesne povrede iz člana 53. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, rešavajući o žalbi branioca optuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Nišu K.br.117/04 od 15.11.2004. godine, u sednici veća održanoj dana 19.04.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA, i presuda Okružnog suda u Nišu K.br.117/04 od 15.11.2004. godine, se POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom presudom Okružnog suda u Nišu, optuženi AA, oglašen je krivim zbog krivičnog dela teške telesne povrede iz člana 53. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od četiri godine. Istom presudom optuženi AA je obavezan da sudu na ime paušala plati iznos od 5.000,00 dinara, a na ime troškova krivičnog postupka iznos od 61.835,00 dinara, a zakonskim zastupnicima sada pok. PP na ime troškova krivičnog postupka iznos od 7.800,00 dinara, sve u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude, pod pretnjom izvršenja. Zakonski zastupnici oštećenog sada pok. PP su radi ostvarivanja imovinskog pravnog zahteva upućeni na parnicu shodno članu 206. stav 2. ZKP-a.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio branilac optuženog AA, advokat AB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i zbog odluke o krivičnoj sankciji, sa žalbenim predlogom da Vrhovni sud Srbije pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Republički javni tužilac Srbije u podnesku Ktž.br.317/05 od 11.03.2005. godine, predložio je da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana, i presuda Okružnog suda u Nišu K.br.117/04 od 15.11.2004. godine potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, na kojoj je razmotrio sve spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni navoda u žalbi branioca optuženog, našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 380. stav 1. tačka 1. ZKP-a, na koje povrede drugostepeni sud uvek pazi po službenoj dužnosti. Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba ZKP-a, branilac optuženog AA, ne navodi u žalbi o kojoj bitnoj povredi je reč, i u čemu se ista eventualno sastoji, već iz navoda žalbe proizilazi da branilac optuženog prvostepenu presudu pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, navodeći da je prvostepeni sud imao mogućnost da proveri odbranu optuženog, i da sasluša kao svedoke GG i VV, obojicu iz DD, na okolnosti koliko je alkohola i koje vrste tog dana pre samog događaja popio optuženi i kako se do samog događaja ponašao, zatim da obavi veštačenje od strane veštaka medicinske struke, koji bi utvrdio količinu alkohola u krvi optuženog, u vreme događaja ili da se izjasni da li optuženi mogao da kontroliše svoje postupke, tj. da li je bio uračunljiv ili ne, na osnovu čega bi se

utvrdilo da li je optuženi bio svestan svojih postupaka i da li je hteo takvu posledicu istih ili uopšte nije bio svestan.

Osim toga, branilac optuženog u žalbi navodi da je u toku postupka obavljeno veštačenje od strane veštaka neuropsihijatra koji je utvrdio da je sposobnost optuženog da shvati značaj dela kao i da upravlja svojim postupcima bila smanjena, ali ne i bitno, ali da veštak nije imao podatak o tome koja je koncentracija alkohola bila u krvi optuženog kritičnom prilikom, što je po stavu odbrane neophodno da se utvrdi da li je optuženi znao šta čini ili ne, te da je u prvostepenom postupku uračunljivost optuženog utvrđivana od strane veštaka bez jednog bitnog elementa, utvrđene koncentracije alkohola u krvi optuženog u vreme događaja, te da je takav nalaz veštaka manjkav i nepotpun.

Napred izneti navodi branioca optuženog, od strane Vrhovnog suda Srbije ocenjeni su neosnovani, budući da je veštak pri davanju nalaza i mišljenja imao u vidu sve relevantne podatke koji mogu uticati na nalaz i na mišljenje, da se radi o stalnom sudskom veštaku, kvalifikovanom i kompetentnom za veštačenje iz oblasti neuropsihijatrije, da je veštačenje u svemu obavljeno saglasno odredbama ZKP-a, objektivno, pa je pravilno prvostepeni sud na osnovu nalaza i mišljenja ovog veštaka dr ĐĐ od 12.11.2004. godine, kao i dopune nalaza sa glavnog pretresa utvrdio da je sposobnost optuženog da shvati značaj svog dela i upravlja svojim postupcima, u vreme izvršenja krivičnog dela koje mu se stavlja na teret bila smanjena, ali ne i bitno.

Na osnovu izvedenih dokaza na glavnom pretresu koji su u smislu člana 361. stav 7. ZKP-a, pravilno ocenjeni, prvostepeni sud je potpuno i pravilno utvrdio sve odlučne činjenice, kako one koja čine objektivna obeležja krivičnog dela koja se optuženom AA stavljaju na teret, tako i činjenice koje se tiču subjektivne odgovornosti optuženog prema radnjama izvršenja krivičnog dela.

Na pravilno utvrđeno činjenično stanje, prvostepeni sud je pravilno primenio krivični zakon kada je našao da se u radnjama optuženog AA stiču svi zakonski elementi bića krivičnog dela teške telesne povrede iz člana 53. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, pa su stoga navodi žalbe branioca optuženog o povredi krivičnog zakona, na štetu optuženog ocenjeni neosnovanim.

Ispitujući pobijanu presudu u pogledu odluke o kazni, a po izjavljenoj žalbi branioca optuženog AA, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud cenio sve okolnosti koje utiču na vrstu i visinu kazne, pa je od olakšavajućih okolnosti pravilno imao u vidu na strani optuženog da se radi o starijoj osobi, da je optuženi krivično delo učinio u stanju smanjene uračunljivosti i to do bitnom, ali ne i bitno, da je optuženi otac dvoje dece, da se kaje za učinjeno krivično delo i iskreno žali što se na ovaj način poneo prema oštećenom, dok je od otežavajućih okolnosti na strani optuženog sud imao u vidu da je optuženi i ranije osuđivan zbog istovrsnih krivičnih dela, pa je pravilno i po nalaženju ovog suda optuženom izrekao kaznu zatvora u trajanju od četiri godine, koja je kazna i po nalaženju ovog suda nužna mera za postizanje svrhe kažnjavanja iz člana 5. i 33. OKZ-a, kao i da je ista srazmerna težini učinjenog krivičnog dela, krivične odgovornosti optuženog i njegove ličnosti, te da će se izrečenom zatvorskom kaznom u potpunosti postići ciljevi individualne i generalne prevencije.

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 388. ZKP-a, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Biljana Dragaš, s.r. Dragiša Đorđević, s.r.

Za tačnost otpavka

lji